

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V., s.r.o., B.**, IČO: X. proti žalovanému: **JUDr. P., V.**, správca konkurznej podstaty úpadcu P., s.r.o., B., **o určenie pravosti pohľadávky v sume 4 975 000,-- Sk**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. septembra 2008, č.k. 8 Cbi 161/06-100, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 24. septembra 2008, č.k. 8 Cbi 161/06-100 sa **z r u š u j e** a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca s úpadcom uzavreli zmluvu o podnikateľskom nájme vecí, ktorou prenechal úpadcovi na užívanie hnutel'né veci podľa prílohy. Z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka správca konkurznej podstaty v zmysle § 14 ods.3 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. (ďalej len ZKV) listom z 25.novembra 1999 odstúpil od zmluvy. Trojmesačná výpovedná lehota skončila 31.marca 2000. Žalovaný hnutel'né veci žalobcovi nevrátil ani po výzve žalobcu na ich vrátenie z 9.augusta 2000. Dňa 18.októbra 2005 žalovaný oznámil žalobcovi, že predmetné veci žalovaný zahrnul do konkurznej podstaty a na základe opatrenia Krajského súdu v Bratislave z 18.júna 2002 a 6.mája 2005 boli veci vylúčené z konkurznej podstaty úpadcu z dôvodu ich odcudzenia. V článku VII. Zmluvy o nájme, ak je nájomca v omeškaní s vrátením vecí,

je povinný zaplatiť poplatok z meškania 5 000,-- Sk za každý deň omeškania, čo je v súlade s § 723 ods.2 Občianskeho zákonníka. Žalobca sa o strate vecí dozvedel 1.apríla 2000. Podľa § 31 ods.2 ZKV ide o pohľadávku proti podstate, ktorú je potrebné uplatniť u správcu. Žalobca tento postup nepreukázal. Okrem toho si pohľadávku uplatnil žalobou ako pohľadávku 1.triedy s nárokom na prednostné uspokojenie. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Namieta, že rozsudok bol vydaný v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil. Je toho názoru, že vo veci došlo k závažným pochybeniam zo strany jeho právneho zástupcu a zo strany súdu. Vytýka zástupcovi, že mal podať žalobu voči JUDr. P. za hrubé porušenie ust. § 8 ods.2 ZKV. Nemal žalovať správcu konkurznej podstaty úpadcu P., s.r.o., lebo za vzniknutú škodu je zodpovedný JUDr. P. podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Žalobca nemal záujem ukracovať veriteľov úpadcu P., s.r.o., pretože JUDr. K. a JUDr. K. spoločne a nerozdielne nezabezpečili pred ukradnutím majetok žalobcu po jeho zapísaní do konkurznej podstaty. Majetok nepoistili, nezaistili, nechali pripraviť kontajnery pred objekt L. č.1, do ktorých nechali nahádzať zdemolovaný majetok žalobcu. Namieta, že nemal v úmysle podať incidenčnú žalobu. Nedostal žiadny list - oznámenie, že opatrením súdu z 18.6.2002 a 6.5.2005 bol predmetný majetok vylúčený z konkurznej podstaty úpadcu z dôvodu odcudzenia. Súd sa uspokojil v tomto prípade len s tvrdením žalovaného, ktoré si nepreveril. Napokon žiadal upraviť žalobu tak, že žalovaným bude JUDr. P., V..

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods.1 O.s.p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je zaplatenie sumy 165 139,75 eur (4 975 000,-- Sk). Pohľadávka bola uplatnená z titulu zmluvne dohodnutého poplatku z omeškania podľa článku VII. zmluvy o podnikateľskom nájme hnutelných vecí, uzavretej 1.mája 1999 medzi spoločnosťou P., s.r.o. ako nájomcom (t.č. úpadca) a spoločnosťou V., s.r.o. ako prenajímateľom. Nárok žalobca zdôvodnil omeškaním žalovaného s vrátením prenajatých vecí, čoho dôkazom je pripojená korešpondencia medzi účastníkmi konania.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie oboznámením sa s konkurzným spisom a zistil, že žalobca si uplatnenú pohľadávku neprihlásil konkurznou prihláškou do konkurzu (úradný záznam na č.l. 66). Žalovaný sa k veci nevyjadroval.

Odvolačí súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, pre ktorý žalobu zamietol, a to že uplatnenú pohľadávku si žalobca neuplatnil u správcu ako pohľadávku proti podstate a navyše si nárok uplatnil žalobou ako pohľadávku 1. triedy. Odvolačí súd k uvedenému poznamenáva, že žalobca si ani žalobou a ani v priebehu konania na súde prvého stupňa predmetnú pohľadávku neuplatňoval ako konkurzný veriteľ, teda ako pohľadávku 1. triedy, preto tento záver súdu prvého stupňa je nesprávny.

Pokiaľ ide o kvalifikáciu uplatnenej pohľadávky ako pohľadávky proti podstate, je potrebné uviesť, že v konkurze je potrebné rozlišovať konkurzné pohľadávky (§ 20 ZKV) a ostatné pohľadávky, ktoré vznikajú po vyhlásení konkurzu a veritelia si ich uplatňujú priamo u správcu konkurznej podstaty. Tieto pohľadávky sa nepreskúmajú ako konkurzné pohľadávky a správca ich uspokojuje kedykoľvek počas konkurzu, pokiaľ mu to peňažné prostriedky dovoľia. V prípade, ak si veriteľ pohľadávku proti podstate neuplatní najskôr u správcu a podá hneď žalobu voči správcovi na zapltenie pohľadávky proti podstate, nie je tento postup veriteľa dôvodom na zamietnutie žaloby, odrazí sa len v rozhodnutí o náhrade trov konania. Preto ani z tohto dôvodu rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je správne.

Odvolačí súd preto napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za vecne nesprávne.

Ďalej je potrebné postupu súdu prvého stupňa vytknúť, že nechal bez povšimnutia podanie žalobcu zo 6. októbra 2006, doručené súdu 6. októbra 2006, ktorým žiadal súd, aby mu priznal voči žalovanému JUDr. P. náhradu škody podľa § 420 a nasl. Obč. zák. v spojení s § 8 ods.2 ZKV. Žalobca túto svoju požiadavku zopakoval aj v odvolaní, preto je zrejmé, čoho sa žalobca mienil dovolávať. Napriek tomu súd rozhodol o inom nároku.

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa v novom konaní rozhodnúť o podaní žalobcu zo 6. októbra 2006 (č.l. 35), vypočítať si k žalobcom uvádzaným tvrdeniam žalovaného a vo veci znovu rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods.1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 20. apríla 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.